

MUZIKOS FESTIVALIS

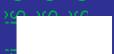
ART

ŠIUOLAIKINĖS

ŠIUOLAIKINĖS

ART FESTIVALIS

Naujosios muzikos festivalis „Iš arti“ skambės aštuntąjį kartą. Pradėjės savo gyvavimą kaip regioninis renginys, skirtas Lietuvos kompozitorų pirmiausia kauniečių, kūrybai, pastaraisiais metais jis vis dažniau nušvinta kitų kultūrų atspindžiais – Skandinavijos šalių, Airijos, Gruzijos, Šveicarijos, net Japonijos ir Taivano. Šiais metais rudenį „Iš arti“ sparnai pasiekė užatlantę – girdėsime kanadietinių kompozitorių Peterio Hatcho ir Piotro Grelos – Mozejko bei amerikiečių George'o Crumbo, Steve'o Reicho ir Glenno Brancos muziką. Ypatingu festivalio svečiu bus pasaulinio garso kolektyvas – Pendereckio styginių kvartetas iš Kanados, žymus ne tik savo atlikėjiška, bet ir edukacine veikla.

Festivalio žanrų spektras labai platus – nuo kamerinių instrumentinių, vokalinių kūrinių iki multimedijos projektių, nuo orkestrinės muzikos iki simfonijų gitaroms ir mušamiesiems. Šviežia srove į renginio koncertų programą įsilieja Kauno technologijos universiteto Kompiuterinės muzikos klubo jaunimas, vadovaujamas kompozitoriaus Giedriaus Kuprevičiaus. Jų audiovizualinės kompozicijos ryškiausiai atspindi nūdjenos laikmetį, kryptį, kur link sklendžia tradicijų ir autoritetų nevaržoma kūrybinė dvasia.

Festivalis lieka ištikimas savo prioritetais – jo scena taps pirmąja daugiau nei dešimčiai lietuviškų kūrinių. Šiuolaikiame ampliuo pasirodys kamerinis ansamblis „Vilniaus arsenolas“, kurį daugelis linkę tapatinti tik su baroko laikų muzika, plačią premjerinių opusų programą pristatys nuolatiniai festivalio pagalbininkai – Kauno styginių kvartetas ir Lietuvos nacionalinis simfoninis orkestras, diriguojamas naujosios muzikos entuziasto Roberto Šerveniko.

Žvelgdami „iš arti“ į laisvą, bekompromisių šiuolaikinį méną, save ir kitus matome šiandieninio skubančio ir universalėjančio pasaulio kontekste. Pasaulio, kuriame žmonės rimtai ar žaisdami atranda priežastį ir pasekmę, koncepcionalumą ir abstrakciją, matematinių teorijų garsinę erdvę, materialios būties antinomą...

RIMUTÉ BRILIENĖ

**LAPKRIČIO 12 D., trečiadienis, 18 val.
Kauno filharmonija**

PENDERECKI STRING QUARTET (Kanada)

Jeremy Bell (smuikas)
Jerzy Kaplanek (smuikas)
Christine Vlajk (altais)
Paul Pulford (violončelė)

PETER HATCH – „Gathered Evidence“ (2002)
STEVE REICH – „Different Trains“ (1988) video by Stefan Rose
PIOTR GRELLA - MOZEIKO – „The Secret Garden“ (2003)
GEORGE CRUMB – „Black Angels“ (1970)

Kūriniai atliekami pirmą kartą Lietuvoje

**LAPKRIČIO 13 D., ketvirtadienis, 18 val.
Kauno filharmonija**

KAUNO STYGINIŲ KVARTETAS (Lietuva)
Karolina Beinarytė (smuikas)
Dalia Terminaitė (smuikas)
Laura Blažytė (altais)
Saulius Bartulis (violončelė)

ALGIMANTAS KUBILIŪNAS, styginių kvartetas №3 (2003) *Premjera*
DALIA KAIRAITYTĖ – „Krantų kantata“ (2003) *Premjera*
ZITA BRUŽAITĖ – SONNET N.2 „Lietus mane myli“ (2003) *Premjera*
VIDMANTAS BARTULIS – „I like H.Berlioz“ (Lointaine) (2003) *Premjera*
VLADAS ŠVEDAS – Tokata 2 fortepijonams (aštuonioms rankoms)

Koncerte dalyvauja:
S. Martinaitytė (sopranas), S. Jančaitė (sopranas), R. Beinaris (obojus), A. Eitmanavičiūtė (fortepijonas), A. Bartkevičiūtė (fortepijonas), Kauno J. Grudžio konservatorijos moksleiviai

**LAPKRIČIO 13 D., ketvirtadienis, 21 val.
K.M.Čiurlionio dailės muziejaus koncertų salė**

ELEKTRONINĖ IR KOMPIUTERINĖ MUZIKA

GIEDRIUS KUPREVIČIUS – „Trys natūrmortai su Lietuva“ (2003)

TITAS PETRIKIS – „One Hour of New York” (2003)

VIDEOJAZZ – „Abstraktas” (2003)

Aivaras „BEN” Gontis – „Šeima” (2003)

ŠILELIS – „Naunuee” (2003)

RŪT RŪT – „Chaosmos?” (2003)

DRIEZHAS, „Sekmadienio rytu” (2003)

DAINIUS DAPKEVIČIUS – „Passia” (2003)

SIMON WICKHAM-SMITH (UK) – „The Horizontality of Saskatchewan” (2003)

Garsos ir vaizdo inžinerijai:

Paulius Sluškonis, Emanuelis Ryklys, Titas Petrikis, Liudas Svirskas, Marijus Svirskas, Aivaras „Ben” Gontis, Vilius „Lys” Šiaulys, Gediminas „Gean” Šiaulys, Driehas, Dainius Dapkevičius, Simon Wickham-Smith

LAPKRIČIO 14 d., penktadienis, 17 val.

Kauno filharmonija

LIETUVOS NACIONALINIS SIMFONINIS ORKESTRAS

(meno vadovas Juozas Domarkas)

GIEDRIUS KUPREVIČIUS – „Aštūoni metafiziniai romansi” (2003) *Premjera*

VLADAS ŠVEDAS – Simfonija No. 5 „Sinfonia Sacra” (2003) *Premjera*

ZITA BRUŽAITĖ – „Laferna magica” (2003) *Premjera*

RAMINTA ŠERKŠNYTĖ – simfonija „Aisberg”

Dirigentas – Robertas Šervenikas

LAPKRIČIO 15d., šeštadienis, 18 val.

Kauno valstybinis akademinis dramos teatras

GLENN BRANCA (USA) „Misteries” Symphonies No. 8 & 10

Elektrinėms gitaroms ir mušamiesiems

Dirigentas – Julius Vilnonis

LAPKRIČIO 16d., sekmadienis, 17 val.

Kauno filharmonija

ANSAMBLIS „VILNIAUS ARSENALAS” (Lietuva)

Laime Šulskutė (flėita)

Rolandas Romoslauskas (altais)

Sergejus Okruško (klavesinas)

DALIA KAIRAITYTĖ – „Sidabro karolišas pabiro lietus ant pušų” (2003) *Premjera*

ALGIRDAS BRILIUS – „Magnificat” (2003) *Premjera*

TEISUTIS MAKĀČINAS – „Skerceo” (2003) *Premjera*

FELIKSAS BAJORAS – „Aš buvau tarsi migla”

MINDAUGAS URBAITIS – „Rezignacija”, „Der Fal Wagner” (2003)

ALGIRDAS MARTINAITS – „Keliais ir keleivis”

Solistai:

Skaidra Jančaitė (sopranas)

Natalija Katilienė (sopranas)

Mindaugas Zimkus (tenoras)

PENDERECKI STRING QUARTET (Kanada)

Jeremy Bell (smuikas)

Jerzy Kaplanek (smuikas)

Christine Vlajk (altais)

Paul Pulford (violončelė)

PETER HATCH – „Gathered Evidence” (2002)

STEVE REICH – „Different Trains” (1988)

PIOTR GRELLA - MOZEIKO – „The Secret Garden” (2003)

GEORGE CRUMB – „Black Angels” (1970)

LAPKRIČIO 12 d.

Kūriniai atliekami pirmą kartą Lietuvoje

Penderleckio styginių kvartetas

Penderleckio styginių kvartetas (Kanada)

Vienas garsiausių kamerinių ansamblių pasaulyje – Pendereckio styginių kvartetas – susibūrė 1986 m. lenkų kompozitoriaus ir dirigento Krzysztofo Pendereckio iniciatyva. Kolektyvas pirmasis išraše i kompaktines plokšteles visus šio kompozitoriaus opusus styginių kvartetui (United Records). Jau keturiolika metu Pendereckio styginių kvartetas reziduoja Wilfrid Laurier universitete Kanados Ontario valstijoje. Kolektyvas nuolat koncertuoja prestižinėse Šiaurės bei Pietu Amerikos, Europos, Azijos salėse, griežia muzikos festivaliuose, bendradarbiaują su garsiais kompozitoriais ir atliekajais. Kvarteto repertuarą nuolat papildo naujausi šiuolaikiniu Kanados

kompozitoriu – Briano Cherney, Lindos C. Smith, Johnn Oswaldo, Randolph Peterso, Glenno Buhro, Peterio Hatcho, Raymondo Luedéke'o, Micheles Tremblay – darbai, kurių premjeras mineti kurejai patiki šiam ansambliu.

Pastaraisiais metais Penderleckio styginių kvartetas griežė Niujorko Carnegie Hall, Amsterdamo Concertgebouw,

Jeilio universiteto salėse, Sankt Peterburge, Los Andžele, Atlantoje, Blumingtone, Monrealyje, Vankuverje, Toronte. Ansamblis kasmet dalyvauja tarptautiniuose muzikos festivaliuose Krokuvoje (Lenkija) ir Venesueloje. Kvarteto muzikus sieja kūrybinė draugystė su daugeliu kamerinių ansamblių, jų tarpe – Borodino trio, Fine Arts, Ying, Kolorado ir Tokijaus kvartetai, taip pat žymus nūdienos atlikėjai: Vladimiras Feltsmanas, Jamesas Campbellas, Levas Natochenny, Tsuyoshi Tsutsumi, Jeremy Menuhinas, Janina Fialkowska. Tarp gausybės kvarteto išskirtini: J. Brahmso Fortepijoninis kvintetas kartu su Levu Natochenny (Marquis), du styginių kvartetai op. 51 (Eclectra Records), B. Bartoko šeši styginių kvartetai, A Schönbergo Koncertas styginių kvartetu ir orkestrui (su Vaterlo simfoniniu orkestru, dirigentas Martinas Fischeris – Dieskau, CBC). Visi kolektyvai nariai – Kanadoje ir užsienyje žinomi muzikai, koncertuojančiai kaip solistai bei grįžiantys įvairiuose kameriniuose ansambliuose ir simfoniniuose orkestruose. Kvarteto lyderis Jeremy Bellas yra Kanados koncertų ir interdisciplininių projektų agentūros „Numus“ vadovas. Svarbią vietą ansamblio veikloje užima edukacinių programos ir projektų, meistriškumo kursai bei kvartetų festivaliai – seminarai Vaterlo Wilfrid Laurier universitete.

George'as Crumbas (g. 1929 m.) – savito, individualaus bražo amerikiečių kompozitorius. Ankstyvojoje jo kūryboje akivaizdi A. Weberno muzikos įtaka, vėlesnėje – ryškios naujo skambesio, spalvų, kompozicinės technikos paieškos. G. Crumbas naudoja aleatoriką, sonoristinius efektus, kartais jo muzika įgauja fragmentiškumo bruožą. Kompozitorius yra sukūręs kūrinių orkestrui, instrumentams solo, kameriniams ansambliams, vokaliniai opusų. 1998 m. G. Crumbas pelnė Kanų klasikinį apdovanojimą (Cannes Classical Award) „už geriausią gyvo kompozitoriaus CD“, o 2001 m. – „Grammy“ prizą geriausiam šiuolaikiniam kompozitoriui.

Steve'as Reichas (1936 m.) kritikos vadinamas „savičiausiu mūsų laikų muzikos mastytoju“, „vienu žymiausių šiandieninės Amerikos kompozitorių“. Tarptautinį pripažinimą pelnė 7 – ajame dešimtmetyje, subūrės ansamblį „Steve Reich and Musicians“ ir koncertavęs su juo po visą pasaulį. S. Reicho kūrybą sudaro kamerinių vokaliniai, instrumentiniai, orkestriniai opusai, kuriuose persipina Vakarų akademinės muzikos, Amerikos čiabuvij, Afrikos bei Azijos tautų folkloro atgarsiai. Ryški minimalizmo įtaka. Kompozitorius yra pelnęs ne vieną tarptautinę organizaciją ir mokslos įstaigų apdovanojimą, jų tarpe – Kalifornijos menų instituto garbės daktaro vardą bei 2000 m. tarptautinių muzikos katalogo „Musical America“ suteikta Metų kompozitoriaus titulą.

„Different trains“ (1988 m.) remiasi komponavimo metodu, kurio šaknys siekia ankstyvuosius S. Reicho kūrinius balsui iš magnetofono juostos. Kaibos intonacijos tampa kūrybine medžiaga instrumentinėms partijoms. Po premjeros „The New York times“ apibūdino šį kūrinį kaip „neįtiketinai originalų, sukrečiantį savo emocine įtaiga“.

Peteris Hatchas (1952) – Kanados kompozitorius, vargonininkas, pedagogas. Kuria muziką orkestrui, kameriniams ansambliams, teatrui, elektroakustines kompozicijas, instalacijas. P. Hatcho kūrinių sulaukė aukšto įvertinimo CBC radijo, SOCAN konkursuose, skambėjo Vīnipego, Vankuverio festivaliuose, Darmštaado naujosios muzikos kursuose, festivaliuose „ISCM pasaulinės muzikos dienos“, „Guelfo pāvasaris“, „Scotiafest“, Tarptautinėje kompiuterinės muzikos konferencijoje. Jo muzikos kompaktines plokštėles išleido studijos „CBC Musica Viva“, „CMC Centrediscs“, „Conaccord“ ir kt. P. Hatchas taip pat yra aktyvus muzikinių projektų vadybininkas, naujosios muzikos festivalių meno vadovas. 1985 m. jis įkūrė Kanados koncertų ir interdisciplininių projektų agentūrą „Numus“. Šiuo metu kompozitorius yra Wilfrid Laurier universiteto muzikos

fakulteto profesorius, kompozicijos specialybės programų koordinatorius.

Piotras Grella – Mozejko (1956) gimė Lenkijoje, nuo 1989 m. gyvena Kanadoje. 1994 m. jis, vienintelis kanadietis, buvo išrinktas dalyvauti prestižiniame festivalyje „Birželis Bufale“ (June in Buffalo), kuriamo tobulinosi profesorių Miltono Babbito, Donaldo Erbo, Davido Feldero, Lukaso Fosso, Roger Reynoldso ir Charleso Wuorineno meistriškumo kursuose. P. Grellos – Mozejko kūrinius atliko ir i kompaktines plokštėles išrē žymūs Kanados ir Lenkijos kolektyvai bei solistai: Albertos baroko ansamblis „Capella Cracoviensis“, Edmontono simfoninis ir kamerinis, Edmontone ir Saskatuno jaunimo orkestrai, Tarptautinis simfoninis, Laurier kamerinis, Lenkijos radijo, Vroclavo filharmonijos orkestrai, ansambliai „Ara“, „MW2“, Pendereckio styginių kvartetas ir kt. Kompozitorius yra Albertos naujosios muzikos koncertų ciklo produseris bei leidinių „The Alberta New Music“ ir „Arts Review“ redaktorius.

LAPKRIČIO 13 d.

KAUNO STYGINIŲ KVARTETAS (Lietuva)

Karolina Beinarytė (smuikas)

Dalia Terminaitė (smuikas)

Laura Blažytė (altais)

Saulius Bartulis (violončelė)

ALGIMANTAS KUBILIŪNAS, Kvartetas styginiams No.3 (2003) *Premjera*

DALIA KAIRAITYTĖ, „Krantų kantata“ (2003) *Premjera*

ZITA BRUŽAITĖ, SONNET N.2 „Lietus mane myli“ (2003) *Premjera*

VIDMANTAS BARTULIS, „I like H.Berlioz“ (Lointaine) (2003) *Premjera*

VLADAS ŠVEDAS, Tokata 2 fortepijonams (aštuonioms rankoms)

Koncerte dalyvauja:

S. Martinaitytė (sopranas), S. Jančaitė (sopranas), R. Beinaris (obojas),

A. Eitmanavičiūtė (fortepijonas), A. Bartkevičiūtė (fortepijonas),

Kauno J. Gruodžio konservatorijos moksleiviai

Algimanto Kubiliūno (g. 1939 m.) kūrybinio stilijaus vystymuisi didelę įtaką turėjo lietuvių muzikinis folkloras, jo struktūrinį elementų sandaros principai. Savo kūryboje, ypač kamerinėse kompozicijose, autorius pasitelkia įvairias šiuolaikines komponavimo technikas – neretai čia aptinkama kontroliuojamoji aleatorika, sonorika, laisvasis atonalumas, dodekafonija. Vokalinėje muzikoje daug dėmesio skiriamos raiškios melodinės linijos formavimui. Didžiajų kūrybos dalį sudaro kamerinė muzika. Tai vokaliniai ciklai balsui („Aukso žiedą dovanovo“, „Trys Justino Marcinkevičiaus eilėraščiai“, „Aukštaitija“, „V. Mačernio sonetai“, „Naktis“), pjesės

Algimantas Kubiliūnas

liaudies muzikos instrumentams ir liaudies instrumentų orkestriui, muzika instrumentiniams ansambliams (3 styginių kvartetai, kvintetas mediniams pučiamiesiems), dainos chorams, pluoštas dainelių vaikams, kūriniai fortepijonui („Aforizmai“, „Trys preliudai“).

Styginių kvartetas Nr. 3 (2003) dedikuotas Kauno styginių kvartetui, išreiškiant autorius padėką šiam kolektyvui už triūsa ir nuoširdumą, ruošiant bei atliekant naujus kūrinius. Anot kompozitoriaus, kiekvienas klausytojas, galbūt, išgirs ir suvoks naujajį kūrinį individualiai – be abejo, jis bus teisus. Autorius, rašydamas kvartetą, stengėsi perteikti sudėtingas dvasios būsenas, nuotaikas, buvimo skausmą, ramybę, susitaikymą...

Kvartetas dvięjų dalii. Jos kontrastingos charakteriu, tematinės medžiagos formavimo ir plėtros požiūriu. Pirmosios dalies pradžioje išsiškirkia du muzikiniai sluoksniai – puanistikiniai smuikai bei alto segmentai ir aleatorinis violončelės basso ostinato fonas. Pastarasis palaiapsniu įgauna vis didesnę reikšmę kūrinio dramaturgijoje, jo elementus perima kiti instrumentai, kol galiušiai visa aleatorinė sonorika išsilieja į dramatišką garsinę vertikalę. Antroji dalis pagrįsta kelių kontrastingų epizodų gretinimu. Tai minčių ir jausmų erdvė, kurią autorius formuoja iš garsinės medžiagos, didžiaja dalimi pasikliaudama atlikėjų subtilium ir intuicija.

Dalia Kairaitytė

Dalia Kairaitytė (g. 1953 m.) daugiausia kuria chorinę ir kamerinę instrumentinę muziką. Kamerinių kūrinijų muzikinė kalba pagrįsta lineariniu nedideliu melodiniu motyvu plėtojimui visuose vertikales sluoksniuose, polifonine faktūra. Kartais atskiros kūrinio dalys grindžiamos kontroliuojamos aleatorikos epizoda, arba tampa ostinatiniu sluoksniu kompozicija (Monochromatinė sonata smuikui solo, Koncertas vargonams ir styginių kvartetu, „Impro – vizija“ fortepijonui). Vokalinėje ir chorinėje kūryboje išryškėja muzikinės kalbos bruozai, sąlygojami glaudaus teksto ir muzikos santykio: poetinis tekstas čia tiesiogiai veikia ritmiką, o prasmėnų teksto akcentų iškėlimas bei išplėtimas dažnai lemia metro kaitą ir visą kūrinio forma („Penki madrigalai“, ciklas „Akimirkos“, „Patarlių knyga“, „Žemaitijos vaizdeliai“ chorui, „Pažaislio liturgija“ balsui, chorui ir styginių orkestriui, „Ave Maria“ balsui ir fortepijonui).

„Krantų kantata“ (1997 – 2003) balsui ir kameriniams ansambliai pagal A. A. Jonyno poeziją – kūrinys apie neišsenkančią žmogaus troškimą būti laimingu net ir tada, kai žvelgiame į gyvenimo upę nuo savo paskutiniojo KRANTO. Kokiu vardu ji pavadinimė kiekvienas iš mūsų? Galbūt tame žvilgsnyje atispindės nerimas, o gal tylus laukimas?... Kaip nuostabu būtu, jei paskutinį krantą galėtume pavadinti MEILĖS vardu.

Prabėgo šešeri metai nuo pirminės idėjos gimimo, kai buvo atrandama, keičiamā, užbraukiamā... ir vėl ieškoma pačių geriausių sprendimų. Nei vienas kūrinys nepatyrė tiek transformacijų kaip „Krantų kantata“. Galbūt todėl man jis toks brangus.

Dulys: Praeludium
„Tylas krantas“
Interludus I
„Nerimo krantas“
Interludus II
„Meilės krantas“
Postludium

DALIA KAIRAITYTĖ

Zita Bružaitė

Zita Bružaitė (g. 1966 m.) kuria įvairių žanrų muziką – nuo išplėtotų sceninių, orkestrinių kūrinių iki dainelių vaikams, performansų. Kūryboje ryškios dvi linijos: mažiau apibiržtę žanrus, filosofinėmis idėjomis grindžiami kūriniai („Toeliai“, „Rebus musicis et musicantibus“, „Versmė“, „Mozaika“, „Bagatelės“) ir nuosaikiai tradicinė koncertinė kūryba įvairomis atlikėjų sudėtims („Burlegija ir noveletė“ klarnetui ir fortepijonui, „Ilges“ birbynei ir kanklėms, „Divertimento“ dviem fortepijonams). Kompozitorės kūryboje persipina liaudies ir džiazo muzikos algarsiai, viduramžiškas asketizmas ir modernios harmoninės konstrukcijos, išradinė ritmų ir tembrų kaita. Anot autorės, jai labai svarbus teatras kaip ritualas, kur judešys, žodis, muzika ir scenografija susilieja į nedalamą visumą. Z. Bružaitės kūryba skamba naujosios muzikos festivaliuose šalyje ir užsienyje, yra nėmgtama atlikėjų, o operėlė parodija „Grygy karas ir taika“ jau trečajį sezoną sėkmingesai rodoma Kauno muzikinio teatro scenoje.

SONNET – II „Lietus mane myli“ sopraniui, fortepijonui ir styginių kvartetui – tai tėsinys jau pradėto kurti sonetų ciklo, kurio pirmajį kūrinį autorė paraše Visbyje, Gotlando saloje.

Virtuelioje erdvėje netikėtai surastas Aurimo Dačiolas tekstas sutapo su kompozitorės vidinio pasaulio nuotaika. Teksto autorius, nebūdamas profesionaliu literatu, itin rafinuotai perteikė vienatvės ir rudenėjančios gamtos būsenas, kurios virto muzikinėmis impresijomis SONNET – II.

Kompozitorė bando apjungti akademinięs ir popmuzikos stilistikas, derindama subtilų bel canto su deklamacija, džiazo intonacijomis. Pavadinimas tapo kūrinio garsinės medžiagos ašimi – *lietus mane myli (la-mi/mi-la)*.

DAINORA MERČAITYTĖ

Vidmantas Bartulis

Vidmantas Bartulis (g. 1954 m.) – kompozitorius, Lietuvos Nacionalinės premijos laureatas, Lietuvos kompozitorų sąjungos Kauno skyriaus pirmmininkas, naujosios muzikos festivalio „Iš arti“ direktorių. Jo kūrybai būdingas žanrinis ir stilistinis universalumas, pasireiškiantis dėmesiu pačioms įvairiausiomis muzikinės kūrybos sritimis. Autorius sėkmingesiai laviruoja tarp rimtojo ir pramoginių meno, akademinių ir popkultūros, sakralinės muzikos ir absurdo teatro. V. Bartulio svetimasis grynas racionalus komponavimo būdas, jo muzika teigia dvasinio prado jėgą, o po lengva, žaisminga ironija dažnai slypi tragiska gaida. Kompozitoriaus kūryboje gausu „svetimos, bet savos“ (R. Goštautienė) muzikos epizodų, pasitelkiamų siekiant ne polistilišniu ar koliažo efektų, bet natūraliai atskleidžiant jausenos, mastystenos ar nuotaikos bendrumus.

V. Bartulio kūriniai nuolat skamba šiuolaikinės muzikos festivaliuose Lietuvoje ir užsienyje, o šių metų kovo mėnesį jie pasiekė Kanadą, Ontario valstiją, kur vyko V. Bartulio muzikos festivalis, sukėlęs didžiulį susidomėjimą vietus muzikos mėgejų ir akademinių publikos tarpe. Menininkas sukūrė muziką daugiau nei šimtui spektaklių, o teatre įgyta patirtį realizavo pats režisuodamas savo „dramas“. V. Bartulis yra vienas nuosekliausiai šiuolaikinę religinę muziką kuriančių kompozitorių Lietuvoje („De profundis“ instrumentiniams ansambliai, Mišios mišriam chorui ir vargonams, Requiem solistams, chorui ir orkestrui, „Te Deum“ mišriam chorui ir orkestrui, „Vérinys Marijai“ balsui, mišriam chorui ir styginių kvartetui, styginių kvartetas Nr. 2 Psalmės).

Vladas Švedas

Vladas Švedas (g. 1934 m.) – kompozitorius, muzikologas, pedagogas. Jo muzikos stiliumi didelės įtakos turėjo lietuvių liaudies dainos, M.K. Čiurlionio kūryba ir pasaulėjauta, moderninistinės XX a. meno kryptys. VI. Švedas yra vienas produktyviausių Lietuvos kompozitorių. Jo kūrinių sąrašas išpūdingas tiek kiekybės, tiek žanru įvairovės požiūriu: 7 simfonijos, 2 fortepijoniniai kvintetai, 6 vokalinės simfoninės poemos chorui ir simfoniniams orkestrui, 15 instrumentinių koncertų, 17 sonatų įvairiems instrumentams, 7 vokaliniai ciklai, daugybė instrumentinių ir vokalininių miniatiūrų, dainų chorui, kūrinių kaimo kapeloms. Muzikinėje kalboje gausu lietuviškų dainų atgarsiu, kita vertus, kompozitorius išradęgi naudoja serijinę techniką, aleatoriką, bitonalines ir tritoninalines sistemas, sonoristinę harmoniją. Autorius siekia praplėsti orkestro tembrinę paletę, įvesdamas chorą, solistus, skaitovus, didelę mušamujų grupę, vargonus.

VI. Švedo kūryboje vyrauja Tėvynės ir tautos, jos prieities tema (IV simfonija „Pro Patria“, kantata „Lietuviška rapsodija“, vokalinė simfoninė poema „Rūpintojelių Lietuva“, sceninė poema „Vilties ir skausmo psalmės“, VI simfonija), religinių filosofinių apmąstymai (II ir III sonatos vargonams, vokalinis triptikas „Introibo ad Altari Dei“, III simfonija „Avertersti lapai“, V simfonija „Sacra“), liaudies padavimų fantastika (opera „Kauko sakmė“, kantatas „Trys mergelės“, „Žemei ir saulei“).

TOKATA dviems fortepijonams aštuonioms rankoms (2002) – virtuoziškas koncertinis kūriny, kupinas dinamikos, spalvų bei faktūros kontrastų, perteikiantis spalvų ir nuotaikų šeislsmą.

Šių metų Vilniaus festivalio pradedamajame koncerte skambėjo V. Bartulio oratorija „Nelaimėlis Jobas“ mišriam chorui, simfoniniam orkestrui ir penkiems solistams, o švenčiant Mindaugo karūnavimo – Valstybės dieną, Katedros aikštėje įvyko kantatos „Mūsų Lietuva“ premjera.

„I like H. Berlio (Lointaine) styginių kvartetui ir fortepijonui (2003)

„I like...“ kūrinių serijos atsiradimas yra netikėtas man pačiam, tad gali būti įdomus ir Jums... Tai susiję su personažu, kuris prašė neskelbti jo pavardės („aš ir taip per daug žinomas“). Viskas prasidėjo labai seniai, girdžiaus sovietmečio laikais. Mus kažkas supažindino, ir Jis, sužinojęs, kad esu muzikantas, atsargiai paklausė: „Klausyk, kas tai yra bethovenas?“ Bandžiau jam paaškinti, bet, matyt, ne itin vykusiai... Tada atsirado „Mein lieber Freund Beethoven“. Deja, „bethovenas“ Jo nebedomino...

Kartą važiavome mašina, grojo radijas. „Kas čia?“ – staiga sušuko Jis. „Bachas“, – atsakiau, ir tada Jis ištarė lemtingą frazę: „I like bach“!!!

Susitinkame mes retokai, bet, kai tai įvyksta, Jis nepraleidžia progos pamaloninti manęs savo naujais atradimais. Taip atsirado „I like F. Schubert“, „I like F. Chopin“, „I like H. Berlio“... Su baime laukiu frazės: „I like wagner“...

VIDMANTAS BARTULIS

ELEKTRONINĖ IR KOMPIUTERINĖ MUZIKA

Koncerto pradžia 21 val.

„Trys naturmortai su Lietuva“, 2003

Trukmė: 17:00

Autorius: GIEDRIJUS KUPREVIČIUS;

Pameistriai: Paulius Sluškonis (garsas), Emanuelis Ryklys (vaizdas)

tai

tik

nuo jautos

tik regėjimai

tos ir anos

LIETUVOS

praeities dabarties ateityje

garsai ir vaizdai

per kuriuos atrandi

gyvo-negyvo

santykį ir paaškinimą

būties-nebūties

per naturmortinį peizažą

iš

i

„One Hour of New York“

Autorius: TITAS PETRIKIS (garsas + vaizdas)

Ninjorkas – tai Amerikos laisvės, nepriklausomybės, kapitalizmo, nuolatinio veržimosi ir lenktyniavimo simbolis. „One Hour of New York“ yra pasakojimas apie du Niujorko gyventojus ir jų kasdienybę. Tai žvilgsnis į žmones, kurie skirtingai praleidžia valandą viename iš dinamiškiausių pasaulyo miestų.

„Abstraktas“, 2003

Trukmė: 3:47

Autoriai: VIDEOJAZZ (garsas: Liudas Svirskas, vaizdas: Marius Svirskas)

VIDEOJAZZ – tai vizualinis, nestereotipinis džiazas. Jis išreiškia minties ir improvizacijos laisvę, o erdvė šiai laisvei realizuoti gali būti labai įvairi.

Mes atsisakėme vaikytis prasmės, stengtis ją suteikti kiekvienam žingsniui. Visą dėmesį sutelkėme į pojūčių generavimą garso bei vaizdo pagalba. Be šios minties kūrinius sieja dar viena svarbi idėja – „kūno“ suteikimas garsui. Pabrėždami minties laisvę ir įvairovę, pateikiame keletą stilistinių skirtingu kūrinių.

„Šeima“, 2003

Trukmė: 4:00

Autorius: ALVARAS "BEN" GONTIS (vaizdas)

2 abstrakčios flash animacijos: mutuojantys portretai.

„Naunuee“, 2003

Trukmė: 6:00

Autoriai: ŠILELIS (garsas: Vilius "Lys" Šiaulys, vaizdas: Gediminas "Gean" Šiaulys)

Šilelis – gyvas organizmas, jis turi jausmus, vidines nuostatas, gali mylėti arba bausti. Šilelio siela globoja augmeniją ir gyvūnus, ji yra švelni ir tuo pačiu metu negailestinga. Projekto esmė – garso ir vaizdo priemonėmis atvaizduoti Silelio esybę.

„Chaosmos?“, 2003

Trukmė: 10:00

Autoriai: RŪTRÜT (garsas: Paulius Sluškonis, vaizdas: Emanuelis Ryklys)

RŪT RŪT muzikinės kompozicijos kupinos elektroninių ir gyvų ritmų, perkusijos, sintezatorių tembrų, senų garso plokštelių skambesių, kurių pagalba sukuriama originali, nūdienos džiazu dvelkianti nuotaika.

Vaizdas, paremtas dokumentika, video fragmentais, animacija, yra neatsiejama RŪT RŪT darbų dalis. Būdinga nuosekliai vaizdo ir garso sinchronizacija.

„Sekmadienio rytu“, 2003

Trukmė: 18:30

Autorius: DRIEZHES (garsas + vaizdas)

Lengvai ausimis „slystanti“ muzika, skrydis mintims, poilsis sielai po darbo savaitės ir audringo savaitgalio. Panaudoti semplai iš senų plokštelių, įvairūs buities garsai, paskęstantys muzikoje ir ne kiekvieno

išgirstamai, taip pat – legendinis rusiškas instrumentas „polivoks“. Visa tai papildo neįpareigojantis ir daug erdves mintims suteikiantis vaizdo klipas. Stiliškai muziką galima apibūdinti kaip *Ambient, downtempo house*, o vaizdą – kaip abstrakciją.

„Passia“

Trukmė: 12:38

Autorius: DAINIUS DAPKEVIČIUS (vaizdas)

„The Horizontality of Saskatghewan“

Trukmė: 15 min.

Autorius: Simon Wickham-Smith

LAPKRİCIO 14 d. LIETUVOS NCIONALINIS SIMFONINIS ORKESTRAS (meno vadovas Juozas Domarkas)

GIEDRIUS KUPREVIČIUS, „Aštuoni metafiziniai romansai“ (2003) *Premjera*
VLADAS ŠVEDAS ,Simfonija No. 5 „*Sinfonia Sacra*“ (2003) *Premjera*
ZITA BRUŽAITĖ, „*Laterna magica*“ (2003) *Premjera*
RAMINTA ŠERKŠNYTĖ, simfonija „*Aisberg*“

Dirigentas – Robertas Šervenikas

Giedrius Kuprevičius (g. 1944) – kompozitorius, pedagogas, muzikos kritikas, karilionierius. Jo muzika – saikingai moderni, tematinės medžiagos plėtojimas pagrįstas melodizmu ir ritmininių struktūrų augmentacijomis. Daugelyje kūrinių pastebimas improvizacinio prado dominavimas bei ryškios sąsajos su literatūra ar vaizduojamuoju menu. Viena svarbiausių kūrybos sričių – muzika dramos spektakliams ir kino filmams, scenos kūrinių (muziklai „Ugnies medžioklė su varovais“, „Aš tau siūčiu labų dienų“, baletas „Atviros jūros vaikas“, operos „Ten viduje“, „Prūsai“, „Karalienė Bona“, „Jobas“, operetė „Kipras, Fiodoras ir kit“), o pastaruuoju metu – multimedijos projektais. Kompozitorius taip pat rašo kamerine, instrumentinė ir vokalinė, chorinė, simfoninę muziką (oratorija „Pasaulio sutvėrimas“, „Katakombu mišios“, 24 N. Paganinio kaprisai (autorinė redakcija), „Sinfonia barocco“, liturginė drama „Septyni Dovydo klausimai ir rauda“).

Giedrius Kuprevičius

AŠTUONI METAFIZINIAI ROMANSAI soprani ir simfoniniams orkestrui – netikėtai 2003 metais gimus kūrinyms 1986-1991 metais parašytų romansų balsui ir fortepijonui pagrindu. Tuomet, kai visų mūsų sielose noko naujų laikų dvasia ir visi savaip ieškojome tos sielos balsių bei priebsių, Antano Maceinos, Henrico Radausko, Antano Miškinio, Leonardo Andriekaus, Jono Juškaičio ir Almio Grybausko poetinės gelmės vilijoje savo paslaptingis ir jų atodangomis. Aštuoni romansai man tapo tyli ir nuosekliai grumtis su savimi senajame ir naujajame laikuose. Romansonuose nėra politikos lygiai kaip aukštostios poezijos nėra jokioje politikoje. Taigi, pirmasis mano ramstis buvo ne socialinė tikrovė, bet prigimtinė lietuviškoji metafizika, kuri, deja, netrukus, kaip pamatysime, ims nykti kaip rūkas... Iš kitos pusės mane parėmė klasikiniai G. Mahlerio, R. Strauso, R. Wagnerio vokaliniai ciklai ir pavienės jų dainos solistams ir orkestrui, kupinos nuojautą iš grėsmių, džiaugsmą iš rūpesčių, ką išryškinti gali tik simfoninis orkestras.

Ciklas dedikuotas Tėvynėn sugrįžusiems Aušrai ir Jonui Jurašams.

GIEDRIUS KUPREVIČIUS

*Gyvenimas / Leonardo Andriekaus eilės
Duona ir vynas / Antano Maceinos eilės
Ejau ir girdėjau / Jono Juškaičio eilės
Sopilio rauda / Antano Miškinio eilės
Pirmoji naktis / Henrico Radausko eilės
Žydi žalios žemės / Henrico Radausko eilės
Undinės / Henrico Radausko eilės
Cia juč nieko nėra / Almio Grybausko eilės*

Simfonija Nr. 5 „*SACRA*“ (2003) perteikia autorius mintis apie žmogaus paskirtį Žemėje, jo gyvenimo ir mirties prasmę.

I d., „*Ad patres*“ (Tėvus) – prisiminamai gimininė, dzūkiško miško ošimas, išreiškiama pagarba ir meilė tėvams.
II d., „*Pax tecum*“ (Ramybė tau) – gili malda už mirusius.

III d., „*Orbis terarum*“ (Pasaulio žemė) – dramatiškiausia ciklo dalis. Mintis apie Žemę maitintojų nutraukia kataklizmų, karų ir negandų lavina, kuri šiandieniniam pašaulyje, regis, nebesuvaldoma.

IV d., „*Fidet et Amore*“ (Tikėjimas ir Meilė) – filosofiniai apmąstymai apie Dievo ir žmogaus santykį. Be meilės nėra tikėjimo, be tikėjimo nėra ir meilės. Gyvenime neišvengiamai ateina akimirka, kai liekame vieni su savo sąžine ir savo skausmu.

VLADAS ŠVEDAS

Simfoninės poemos „*LATERNAMAGICA*“ – (Stebuklingas žibintas) muzikines idėjas kompozitorė rado Guido Aretiečio (Guido d'Arezzo) komponavimo žaidimuose. Tokiu būdu autorė dar kartą atsiogrēžia į viduramžius kaip į kūrybinių atradimų ir inspiracijų laikmetį.

Kartu su ankstišiai sukurtą simfoninę poemą „*Ignis fatuus*“ (Žaltvykslės, 1994 (2000)) ji sudaro diptiką, kuris ateityje bus pratęstas dar trečiąja poema apie ugnį ir šviesą.

DAINORA MERČAITYTĖ

Raminta Šerkšnytė

Raminta Šerkšnytė (g. 1975 m.) daugiausia rašo instrumentinę muziką. Jai būdinga ekspresija, spalvų žaismė, vaizdingumas, komunikatyvumas. Kūryboje vyrauja neoromantinės tendencijos, pajavairinamos sonorizmo, minimalizmo, folkloro ar džiazo bruožais. Kompozitorės muzika perteikia plačią psychologinių būsenų – savotiškų archetipų – skalę: nuo ramų meditaciinių („Aurei Regina Caeli“), paslaptinų, mistinių („Misterioso“) iki dramatiškai ekspresyvių, vitališkų („De profundis“, „Idée fixe“). Kita vertus, daugelyje R. Šerkšnytės kompozicijų ryškios gamtos inspiracijos, išskūniančios muzikinių peizažų pavidaus.

Simfonija „*AISBERGAS*“ (2000)

Bekraščiamė vandenynė boluojanti nugrimzdusio ledkalnio viršūnė, apsupta povandeninių strovų, – šis ne kartą į mano mintis atklysdavęs įvaizdis, regis, puikiai tinkta išreikštį ir mistiškajam, ir vitališkajam būties pradui. Norėdama perteikti juos muzikos priemonėmis, siekiau pasinaudoti tuo didesnėmis simfoninio orkestro teikiamomis galimybėmis – daugiasluoksne faktūra, žerinčia orkestro spalvų žaismę ir įvairovę.

RAMINTA ŠERKŠNYTĖ

GLENN BRANCA (USA) „*Misteries*“ Simphonies No. 8 & 10

Elektrinėms gitaroms ir mušamiesiems

Dirigentas – Julius Vilnonis

LAPKRIČIO 15 d.

Glennas Branca

Glennas Branca (g. 1948 m.) studijavo atlikėjiškus menus Bostono Emersono koledže. Ji baigės, jkūrė dvi pirmąsias savo grupes, kuriose dominavo gitaros ir mušamieji, vėliau papildyti klavišiniais instrumentais. Gleno Brancos kūryba gana įvairialypė – nuo šokių iki styginių kvartetų, nuo simfonijų ir baletų iki muzikos teatrui bei kinui. Ryškiausias šio kūrėjo bruožas – išskirtinis dėmesys gitarai, moksimaliai praplečiant jos raiškos galimybes (neįprasti derinimai, stygų kiekis, elektroninių technologijų naudojimas), naujas, drąsus požūrius į tradicinius muzikos žanrus, siekimas sujungti įvairiausiu stiliu, tame tarpe, postmoderno, roko bei džiazo elementus. Gleno Brancos muzika skamba prestižiniuose naujosios muzikos festivaliuose Amerikoje ir Europoje, kur visuomet palydima didelio publikos bei kritikos dėmesio. Stulbinančio pasiekimo sulaukė Niujorko aikštė G. Brancos Simfonija Nr. 13 „Haliucinacijų miestas“ (Hallucination City) šimtui gitarų, kurios pasaulinė premjera tapo dalimi Pasaulio prekybos centre įgyvendinamo projekto „Vakaro žvaigždės“.

G. Brancos kūrinius griežė Graco festivalio orkestras, Minesotos operos orkestras, Londono „Sinfonietta“, Šiaurės Olandijos filharmonijos orkestras, Niujorko „Chamber Sinfonia“, Moravijos filharmonijos, Lenkijos nacionalinio radijo, Šv. Luko orkestrai. Kompozitoriaus kūrinių kompaktines plokšteles išleido įrašų kompanijos 99 Records, GPS Records, Neutral, Atavistic, Blast First, Point Music ir kt.

ANSAMBLIS „VILNIAUS ARSENALAS” (Lietuva)

Laima Šulskutė (fleita)

Rolandas Romoslauskas (altas)

Sergejus Okruško (klavesinas)

DALIA KAIRAITYTĖ – „*Sidabro karoliais pabiro lietus ant pušų*“ (2003) Premjera

ALGIRDAS BRILIUS – „*Magnificat*“ (2003) Premjera

TEISUTIS MAKĀCINAS – „*Skerco*“ (2003) Premjera

FELIKSAS BAJORAS – „*Aš buvau tarsi migla*“

MINDAUGAS URBAITIS – „*Rezignacija*“, „*Der Fal Wagner*“ (2003)

ALGIRDAS MARTINAITS – „*Kelias ir keleivis*“

Solistai:

Skaidra Jančaitė (sopranas)

Natalija Katilienė (sopranas)

Mindaugas Zimkus (tenoras)

Kamerinis ansamblis „*Vilniaus arsenalas*“ gerai žinomas Lietuvos klausytojams: kolektyvas šalies miestuose yra surengęs per 900 koncertų, griežęs Latvijoje, Estijoje, Lenkijoje, Volgietijoje, Olandijoje, Prancūzijoje, dalyvavęs Europos Tarybos projekte „Baroko kelias Lietuvoje“, kultūros paveldo programose „Baroko sekadmieniai“, „Muzika Lietuvos dvaruose“, pradėjęs koncertų ciklą „Muzika Lietuvos istorinių parkų ansambliuose“. Kolektyvo repertuaru pagrindą sudaro Vakarų Europos XVII – XVIII a. kompozitorius kūryba, tačiau pastaruoju metu „*Vilniaus arsenalas*“ vis daugiau dėmesio skiria šiuolaikinei lietuvių bei užsienio autoriių muzikai, dažnai tapdamas naujų kūrinių iniciatoriumi ir užsakovu. Ansambliu iškelta garsūs Lietuvos vokalistai bei skaitovai.

Vilniaus arsenalas

Dalios Kairaitytės „*Sidabro karoliais pabiro lietus*“ ant pušų (poetinis tekstas autorės) – tai šviesaus liūdesio kupina impresija balsui, fleitai, altui ir klavikordui.

Kas iš mūsų nėra patyręs jausmo, kai žmogaus siela, įsižūrėdama ir atsiverdama nuolat kintančiam, bet amžinam gamtos grožiui, tarsi pakylėjama aukštyn, bet... Vilties sparnai neišvengiamai atsimuša į žmogiškosios būties trapumą.

DALIA KAIRAITYTĖ

Algirdas Brilius

Algirdas Brilius (1964 m.) savo gyvenime sėkmingai derina dvi skirtinges veiklos sritis – muzika ir informacines technologijas. Galbut todėl jo kūrybai būdinga technologinė laisvė – abstraktus, „matematinis“ plėtojimas, įvairūs struktūrinio variavimo būdai, derantys su romantiskai impresionistine nuotaika, plačiu simfoniniu užmoju ir puikiu erdvės pojūčiu.

Magnificat (2003) sopraniui, fleitai, altui ir klavesinui – tai bandymas įgarsinti džiaugsmo spindesi, kurio prasmė nušviečia kelią toli už asmenybės ribų. Semai norėjau parašyti kūrinį, kupiną vilties ir džiaugsmo. Nevaržydamas savęs griežtesne formą ir tikėdamas atlikėjų noru bei įkvėpimu improvizuoti, visiškai paprastą melodiją pateikiu laisvą variacijų formą.

ALGIRDAS BRILIUS

Teisutis Makācinas

Teisutis Makācinas (g. 1938 m.) apibūdina savo kūrybos stilių kaip neoklasicizmo jungtį su bartokiską liaudies muzikos transformacija. Daugelyje kompozitoriaus kūrinijų svarbios lietuvių liaudies muzikos intonacijos, nors autorius ir vengia tiesiogiai cituoti liaudies melodijas. Kūrybai būdinga linearinis pradas, polifoninis muzikinės minties plėtojimas, aiški struktūra ir griežta vidinė logika. Pastarojo dešimtmiečio kūryboje stiprėja ir minimalistmo įtaka, pasireiškianti keleto paprastų motyvų dominavimu, jų kartojimu ir variavimu.

T. Makācinas itin daug rašo vargonams – penkioms jo sonatas vargonams išskirkia lakoniškumu ir savita tradicinių bei modernių elementų samplaika. Taip pat kompozitorius labai mėgsta styginių orkestro skambesį, nes styginių instrumentai jam yra „gyviausi“, geriausiai atliepiantys atlikėjo pastangoms.

Skerco (2003) fleitai, altui ir klavesinui yra Noktiurno ir Skerco kameriniam orkestrui bei solistams (fleita ir altas) versija. Noktiurnas – lėtas, lytinis, Skerco – žaismingas, virtuoziškas.

Feliksas Bajoras

Lietuvos nacionalinės premijos laureatas, kompozitorius Feliksas Bajoras (g. 1934 m.) yra modernus, nuoseklus ir spontaniškas „naujojo folklorizmo“ pasiekėjas. Jo muzikos autentiškumas kyla iš mentalinių ryšių su lietuvių etnine tradicija bei folkloru. F. Bajoro kūriniuose beveik nerasiame folkloro citatų, tačiau giliuminį jo muzikos tautiškumą salygoja unikalus giliausiuju folkloro klotu, liaudiškos atlikimo manieros, lietuviškos „kalbėsenos melodikos“ – intonacijos ir žodžio susijungimas. Įvaldė įvairias modernišias kompozicinės technikas F. Bajoras neformuoja individualios kompozicinės sistemos, tačiau labai organiškai plėtoja savajį kompozicinį metodą. „Mano užduotis yra penuaudoti kuo mažiau natū. (...) Dabar norisi daugiau susikūpimo, ramybės ir paprastumo“, – sako autorius. V. F. Bajoro kūrinių nuolat atliekami įvairiuose naujosios muzikos festivaliuose Lietuvoje ir užsienyje.

„*Aš buvau tarsi migla*“ (2002) sopraniui, fleitai, altui ir klavesinui skirtas Vélinėms. Autorius remiasi Libano poeto ir filosofo Kahlilo Gibrano (1883 - 1931) knygoje „Pranašas“ išdėstyтомis mintimis apie mirtį.

Mindaugas Urbaitis

Mindaugas Urbaitis (g. 1952 m.) debiutavo 8-ajame dešimtmetyje. Jau ankstyvieji kompozitoriaus opusai stulbinė ir net šokiravo radikalai minimalistine estetika, nauja to meto lietuviškai muzikinei aplinkai. Deklaratyvi simpatija amerikietiškai minimalistinės muzikos tradicijai nulémē išskirtines kompozitoriaus muzikos ypatybes – ypatingą grynumą, skaidrumą, vientisumą, discipliną. Kompozitoriaus naudojamų instrumentų sudėti tembrinis homogenišumas stipriai minimalistų pamėgtą identifikacijos ištirpinimo efektą: klausytojas tarsi panerdinamas į akustinę rezonuojančio kūno erdvę, kur nusitrina ribos tarp „aš“ ir „kitas“, tarp judejimo ir statikos, muzikinės dabarties ir klausančiojo atmintis. Bendrosios muzikinės atminties faktai tampa itin reikšminga vėlesnės M. Urbaitičio kūrybos inspiracija. Bacho, Brucknerio, Mozarto, Schuberto, Wagnerio ar Glasso muzikos atbalsai, lietuvių liaudies dainų, tango ar šiuolaikinės klubinės muzikos motyvai kompozitoriumi yra muzikos medžiaga rekompozicijai. Kompozitorius nesiekia imituoti ar stilizuoti – jam tolima ir postmodernistinių žaidimų „svetimos“ muzikos citatomis ironija, ir autentikos ieškotojų sentimentai. Kitų kompozitorų kūrybą ar tradicinę muziką M. Urbaitis perkomponeuoja akumuliuodamas elektroninių technologijų eros klausytojo atminties ir muzikos funkcionavimo kontekstus. „Rezignacija“ (versija 2002) sopranui, fleitai, altui ir klavesinui Č. Milošo tekstu, dedikuota K. Drobai. „Der Fal Wagner“ sukurta III Thomo Manno festivalio užsakymu, 2003 m. – versija „Vilniaus arsenalui“.

Algirdas Martinaitis

Algirdas Martinaitis (g. 1950 m.) savo kūrybinį kelią pradėjo įvairiais kameriniaisiais opusais ir netrukus kitų kūrėjų tarpe išsiskyrė kaip ypač introspektyvus, skausmingai nostalgiskas, impulsyviai poetiškos natūros kompozitorius, kalbantis meditacine garsų kalba, kurioje daug ekspresijos ir ramybės. Vėliau A. Martinaitis pasuka, jo žodžiaiastariant, „naujojo gyvulinimo“ link, sukurdamas išpūdingą „Pradžios ir pabaigos knygą“. Savaij kūrybos metodą Martinaitis kartkartėm apibūdina kaip „rašymą iš rankos“. Jo puikiai „rašymo iš rankos“ technikai paklūsta labai skirtinti, ištisies įstabių sintezuojamų kūrybos impulsai: lietuviškojo folkloro garsinė sąmonė, orientalistinių kultūrų pajauta, teatrališki spėjimai, konkrečiosios muzikos realijos ir kt. Anot kompozitoriaus, jam svarbios kalbą, muziką ir vaizdą susiejančios retoriškai raiškios figūros, kurios muzikos priemonėmis gali perteikti poetinį vaizdinį grožį. Pastaraisiais metais į Algirdo Martinaičio partitūras ateina jam mentaliai giminingų kompozitorų muzika, aliujos ar tiesiog persismelkia jų kūrybos apmąstymas.

„Keliais ir keleivis“ (1999; 2001) sopranui, fleitai, altui ir klavesinui pagal Dante's, S.Gedos, R.Rilke's, J.Meko, O.Milašiaus tekstus italų, lietuvių, vokiečių, prancūzų kalbomis.

Tai prisipažinimas poezijai, kuri stiprai „kliudė“ mane prieš 30 metų, palikdama neperbrendamą brydę, suformavo mano muzikinę (poetinę) laikyseną. Šiame kūrynyje neatsisakau savo mėgstamų „babilonizmų“ – kalbų bei poetų maišymo; specialiai painioju muzikinį vientisumą, neatsisakau „priplaukiančių“ strazdiškų, dainiškų intonacijų... Lieku ištikimas kūrybiniam nestabilumui, kada ir vynas, ir vanduo veikia vienodai prasmingai ir stabiliai.

ALGIRDAS MARTINAITIS

Redaktorė Rimutė Briliénė, dizainerė Rasa Čiečkiuvienė, spaudai paruošė Edvinas Raulinaitis.

Festivalio rengėjai:

**LIETUVOS KOMPOZITORIŲ SĄJUNGOS KAUNO SKYRIUS
ISCM LIETUVOS SKYRIUS**

Dėkojame:

**LIETUVOS NACIONALINEI FILHARMONIJAI
KAUNO FILHARMONIJAI
už pagalbą rengiant festivalį.**

Generalinis rėmėjas

KAUNO Miesto savivaldybė

Informacinis rėmėjas

Kauno diena

kultūros pyragas – www.keksas.lt

Rėmėjai:

KAUNO TECHNOLOGIJOS
UNIVERSITETAS

Bafoteka